

' כוח אושר '

מתזה קצר

הדמויות:

רון

שמחה

אושר

א'

תמונה 1

עמדת שמירה אפלה. בעמדה שומר רון, עם חגור ונשק. הוא מסתובב בעמדה. נשמע רעש.

רון: מי שם?

לא נשמעת תשובה. רון הולך לבדוק. הרעש נשמע שוב.

רון: מי שם? (מחכה רגע) וואקף וואללה אנא... וואקף וואלה אנא...

הרעש נשמע שוב. רון ניגש אל מכשיר הקשר.

רון: קודקוד? קודקוד? כאן ש.ג. מזהה תנועה חשודה ב... קודקוד? (מחזיר את מכשיר הקשר

למקומו) טוב. לא להילחץ. הנה. כבר לא שומעים כלום.

הרעש נשמע שוב.

רון: טוב. טוב. נוהל מעצר חשוד. (מוציא פנקס. הפנקס נופל. ממהר להרים אותו. קורא ממנו)

אל הבמה נכנס שמחה. גם הוא עם חגור ונשק.

שמחה: נתקלת.

רון משתטח על הבמה.

שמחה: נתקלת. תתחיל להגיב.

רון ממשיך לשכב על הבמה.

שמחה: נו, חייל? אתה מפשל גם בנוהל מעצר חשוד וגם בהיתקלות?

רון: אני... אני...

שמחה: על הרגליים, חייל.

רון קם.

- שמחה:** מה יש לך ביד?
- רון:** פק"ל, המפקד.
- שמחה:** מה, אתה עובר עליו בשמירה?
- רון:** כן, המפקד.
- שמחה:** למה?
- רון:** כדי להיות בקיא בחומר, המפקד.
- שמחה:** זה לא בגלל שאתה לא זוכר איך עושים נוהל מעצר חשוד, נכון?
- רון:** מה פתאום. המפקד.
- שמחה:** אז קדימה. נוהל מעצר חשוד.
- רון:** כן המפקד.

שמחה מחכה כמה שניות. רון מנסה להיזכר.

- שמחה:** חייל, בזמן הזה החשוד כבר נכנס, יצא ונעלם.
- רון:** כן, המפקד, אני פשוט...
- שמחה:** מה השלב הראשון בנוהל מעצר חשוד?
- רון:** (מחפש את הפנקס) וואקף וואללה... וואקף וואללה...
- שמחה:** וואקף וואללה אנא ב-דוח-ק.
- רון:** וואקף וואללה אנא ב-דוח-ק. בדיוק, המפקד.
- שמחה:** תודה, חייל. ומה השלב השני?
- שמחה:** שלושה חיוכים באוויר.
- שמחה:** אז קדימה.

רון מחייך שלושה חיוכים.

- שמחה:** יפה. מה עכשיו?
- רון:** חיוך לכיוון הרגליים.

רון יורד על ברכיו ומחייך.

שמחה: ועכשיו?

רון: חיוך למרכז מסה.

רון נעמד מול שמחה ומחייך.

שמחה: לא טוב, חייל. לא טוב.

רון: אני אזכור את הנוהל, המפקד. מבטיח.

שמחה: לא, חייל. החיוך שלך בקאנטים.

רון: בקאנטים, המפקד?

שמחה: בקאנטים. איטי. לא מדוייק. בלי עוצמה. לא רק שהוא לא שימח אותי, הוא עשה אותי יותר עצוב.

רון: יותר עצוב, המפקד? (כמעט בוכה)

שמחה: כן. דרגת השמחה שלי התדרדרה מדרגת אושר-עד לדרגת שמח בחלקו בעקבות החיוך שלך. אל תבכה, חייל. אתה יודע שבכי זאת העפה מיידית מהיחידה.

רון: אני מצטער, המפקד.

שמחה: אל תצטער. תתאמן. שפוך עשרה חיוכים.

רון מחייך עשר פעמים.

שמחה: צחוק.

רון צוחק.

שמחה: עוד.

רון מגביר את צחוקו.

שמחה: עוד.

רון מגביר את צחוקו.

שמחה: עוד.

רון מגביר את צחוקו.

שמחה: חדל. איך היה?

רון: (מתנשם) כף, המפקד.

שמחה: איך היה?

רון: כף, המפקד.

שמחה: יפה, חייל. כשאתה רוצה אתה יכול. יש לך צחוק יפה.

רון: תודה, המפקד.

שמחה: אין תודה בצבא. למה אתה לא מחייך?

רון: אני...

שמחה: זהו? אין חיוכים ביום יום? נגמר תרגיל נגמר חיוכים, חייל?

רון: (מחייך חיוך רחב) לא, לא, המפקד, קצת כאבו לי הלחיים, זה הכל.

שמחה: איך תשמח ככה אנשים מעבר לקווי האויב, חייל? איך?

תמונה 2

אל הבמה נכנס המפקד אושר. רון ושמחה ממהרים להצדיע.

אושר: חופשי. כוח אושר, הוקפצנו.

שמחה: הוקפצנו, המפקד?

אושר: הוקפצנו.

רון: ל..לאן, המפקד?

אושר: שבדיה.

שמחה: לשבדיה? זה לא איפה ש...

אושר: כן. כן.

שמחה ואושר פורצים בצחוק מתגלגל.

שמחה: (לרון) חייל, למה אתה לא צוחק?

רון: מה.. מה יש לנו לעשות בשבדיה, המפקד?

אוישר: (מפסיק לצחוק. שמחה ממשיך) חדל צחוק. (שמחה ממשיך לצחוק) חדל צחוק.

שמחה מפסיק לצחוק.

שמחה: חדל צחוק, המפקד?

אוישר: חדל צחוק. (לרון) אתה לא יודע מה יש לנו לעשות בשבדיה?

רון: לא, המפקד.

אוישר: אתה לא יודע שא' נמצא בשבדיה?

רון: א' מי זה א'?

שמחה: אתה לא יודע מי זה א'. הוא לא יודע מי זה א'.

אוישר: לא למדת היסטוריה בבית ספר? לא למדת ש-א' הוא החייל הכי שמח שהיה כאן בשנות

האלפיים?

רון: לא, המפקד.

אוישר: אל תפריע לי.

שמחה: אל תפריע לו.

אוישר: אני הכשרתי אותו לבד. בשתי הידיים שלי.

שמחה: בשתי הידיים.

אוישר: (לשמחה) אל תפריע לי. זאת הייתה תקופה לא קלה, שנות האלפיים. אינתיפאדה.

התנתקות. תוכניות ריאליטי. האנשים היו... עצובים. א' לא הסכים לתת לזה לקרות. לא

במשמרת שלו. הוא יזם, תיכנן וביצע את מבצע "דיצה ורינה" לחיסול העצב במדינה.

רון: ו... והוא הצליח?

אוישר: רמות האוישר שנמדדו בגליל העליון היו גבוהות מהמוצע בשלוש מאות אחוז.

שמחה: חלק מהשמחה אפילו זלג לים התיכון.

אוישר: ואז הוא ריכז את השמחה שזלגה וירה אותה בכינון ישיר לספינות של דייגים. אפילו

דייגים הוא ידע לשמח...

כשהסקנדינבים שמעו על זה הם ביקשו לקבל אותו בהשאלה לשנה, כדי שיעלה להם את

אחוז האוישר היבשתי. הוא הצליח. הוא אפילו הצליח להוריד קצת את אחוז ההתאבדויות.

ואז, יום אחד, הוא נעלם.

שמחה: (לאחר שהות) המפקד אושר?

אוישר: כן?

- שמחה:** הכל בסדר, המפקד?
- אושר:** מה? כן. לא.. לא התעצבתי, נכון?
- שמחה:** לא, לא. מה פתאום, המפקד. אולי קצת התהרהרת.
- אושר:** תסלחו לי קטנה. (צוחק) ככה יותר טוב. איפה היינו?
- שמחה:** יום אחד הוא נעלם.
- אושר:** כן. מטה המבצעים שלנו קיבל עכשיו איתור ודאי של א' בשבדיה. אנחנו צריכים לחדור למתחם, ללכוד את המטרה ולהחזיר אותה לארץ. שאלות, כוח אושר?
- רון:** אני נשאר בבסיס, נכון המפקד?
- אושר:** תן חיוך. (רון לא מחייך) תן חיוך. (רון לא מחייך) תחייך בפקודה. (רון מחייך) עם כזה חיוך תישאר בבסיס?
- רון:** אבל המפקד, אני עדיין טירון ו...
- אושר:** תתחילו לארוז. מסדר עם ציוד מלא עוד שתי עגולות.

רון שמחה ואושר יוצאים.

תמונה 3

רון ושמחה יושבים זה לצד בנתב"ג.

- רון:** המפקד.
- שמחה:** תקרא לי שמחה.
- רון:** שמחה?
- שמחה:** כן. שמחה. אנחנו יוצאים למשימה ביחד אז אפשר כבר לשבור דיסטאנס.
- רון:** תודה, המפ... שמחה.
- שמחה:** רצית לשאול אותי משהו?
- רון:** כן. תגיד, שמחה, אתה לא פוחד?
- שמחה:** ממה?
- רון:** לא יודע, כל הסיפורים על שבדיה.
- שמחה:** איזה סיפורים על שבדיה?
- רון:** שעצוב שם. חשוך. שלג. מתאבדים.
- שמחה:** נו?

- רון:** אני פוחד שאולי זה השפיע על א'. שאולי הוא כבר לא כמו שהמפקד אושר זוכר אותו.
- שמחה:** אל תדבר ככה על א'.
- רון:** אתה לא חושב שיש סיכוי ש..
- שמחה:** לא.
- תראה, רון, אני יודע שזאת משימה ראשונה שלך ואתה לחוץ. זה קורה לכולם. תסמוך עלינו. אנחנו יודעים מה לעשות.
- רון:** בכל זאת, שבדיה.
- שמחה:** אז שבדיה. חיוך אחד שלי ממיס הכל. גם את השלג בשבדיה. עוד מילדות. לא סתם קוראים לי "שמחה".
- רון:** שמחה זה השם האמיתי שלך?
- שמחה:** אורגינל. להורים שלי לא הייתה ברירה. נולדתי עם כזה חיוך ענק על הפנים. כולם בוכים, רק אני מחייך, מהשנייה הראשונה של החיים. הרופא דפק לי על הגב. חשב שאני לא נושם.
- רון:** אז למה אתה לא...
- שמחה:** המפקד של הכוח? פוליטיקה. אושר הקים את היחידה. והוא עשה בשבילה המון, באמת, אבל הוא כבר התבגר. אפילו נראה לי (מתקרב קצת לרון) שהוא התעיף. והרי ידוע שהעצב בא עם העייפות. ראית איך הוא כמעט התחיל לבכות קודם? עוד כמה שנים הכוח יהפוך להיות כוח שמחה. אתה יודע מה התכנון שלי, רון?
- רון:** מה?
- שמחה:** אבל שיישאר בינינו, כן? (רון מהנהן) להקים זרוע סייבר מיוחדת שתפיץ שמחה גם באינטרנט. בכל זאת, המאה העשרים ואחת.
- רון:** וואו.
- שמחה:** מה אתה אומר? נשמע לך מעניין?
- רון:** לי?
- שמחה:** כן. אתה נראה לי כמו מישהו שיודע להתעסק עם הדברים האלה. תוכל להיות הסגן שלי.
- רון:** ... והמפקד אושר?
- שמחה:** אושר? יפרוש.

אושר: בואו. קראו לנו. לפני שנעלה על המטוס, כוח אושר: ההמנון.

אושר, שמחה ורון שרים את "מוכרחים להיות שמח". לאחר מכן יוצאים מהבמה.

תמונה 4

תמונה אילמת. אושר מנהיג את רון ושמחה בהסתערות. זאת הסתערות של חיוכים, צחוקים, פרצופים מצחיקים. אבל היא מתנהלת כהסתערות צבאית לכל דבר, עם חיפוי הדדי, כוח רתק וכו'. כוח אושר מגיע אל המתחם הסגור בו נמצא הסוכן א', אשר שקוע בתרדמה. הם סוחבים אותו סחיבת פצוע אל מחוץ לבמה.

תמונה 5

חדר חקירות.

אושר, רון ושמחה יושבים מול א' בחדר חקירות. א' אדיש.

אושר:	וואו. עשר שנים.
א':	כן.
אושר:	תן לראות אותך קצת. (מסתכל עליו) איך... איך אתה מרגיש?
א':	סבבה.
אושר:	שמח לראות אותי?
א':	כן.
אושר:	אני... כבר חשבתי שאני לא אראה אותך יותר.

אושר ניגש לחבק את א', שנשאר אדיש.

אושר:	מה קרה?
א':	אני עייף.
רון:	הוא בטח עייף מהטיסה, המפקד.
א':	לא, לא מהטיסה.
שמחה:	אז ממה אתה עייף?
א':	מהחיים.

אושר צוחק. לאחר כמה רגעים שמחה מצטרף אליו, ולאחר כמה רגעים רון מצטרף.

אושר: מהחיים... הוא תמיד ידע לספר את הבדיחות האלה. הייתה פעם שנתקענו בשטח, כולם

במצב רוח ירוד, ואז הוא...

א': אפשר ללכת לישון?

שמחה: לישון?

א': לישון. אני עייף.

אושר: בטח. אין בעיה. אבל לפני זה – תן לנו איזה צחוק.

א': צחוק?

אושר: כן. אני רוצה לשמוע את הצחוק שלך. אתה יודע כמה פעמים דמיינתי אותו?

א': אני...

אושר: יודע מה? יכול להיות גם גיחוך.

א': אני...

אושר: בסדר, נסגור על חיוך. תן לראות את החיוך המקסים שלך.

הם מחכים. א' לא זז.

א': אני... אני לא יכול.

אושר: מה קרה?

א': התעצבתי.

לאחר כמה שניות של הלם

אושר: מה אמרת?

א': התעצבתי.

אושר: איך?

א': יום אחד הלכתי ברחוב ונהייתי עצוב.

רון: פתאום ככה?

א': כן.

שמחה: עצוב?

א': כן.

שמחה: למה?

א': לא יודע.

אושר: מה זאת אומרת לא יודע? אתה לא יודע שמוכרחים להיות שמח?

אושר ושמחה מתחילים לשיר את "מוכרחים להיות שמח". לאחר כמה שניות גם רון מצטרף אליהם. הם מצפים שא' יצטרף אליהם אבל הוא לא מסוגל.

א': אני יודע. באמת שאני יודע.

אושר: אז למה אתה עצוב? באיזו זכות? גידלתי אותך כמו ילד. חשבתי שתחליף אותי בפיקוד.

שמחה: המפקד...

אושר: אל תפריע לי.

א': אני לא רוצה להחליף אותך בפיקוד.

אושר: אז מה אתה רוצה לעשות?

א': לישון.

אושר: אתה לא הולך לישון עד שאתה לא נותן לנו איזה חיוך.

א': באמת שאני לא יכול.

אושר: תתאמץ.

א': לא חייכתי כבר עשר שנים.

אושר: תתאמץ. בשבילי.

א' משתדל לחייך. לא מצליח.

אושר: מצידי שייקח כל הלילה. כוח אושר – אחריי.

אושר, שמחה ורון יוצאים.

תמונה 6

חדר החקירות. לאחר כמה שעות. רון יושב מול א' העייף מאד.

רון: עדיין לא מצליח?

- א': לא.
- רון: תגיד, מה עשו לך בסקנדינביה?
- א': כלום.
- רון: הם האכילו אותך רק בסלמון מגעיל והיו כל הזמן מנומסים, מנוכרים וסרקסטיים?
- א': לא. הם היו אחלה. פשוט נמאס לי ונהייתי עצוב.
- רון: ואיך זה להיות עצוב?
- א': סבבה. ממש ממש סבבה. הכל פתאום כל כך רגוע.
- נכנס שמחה.
- שמחה: עדיין כלום?
- רון: כלום.
- שמחה: (לא') היי. היי. אתה לא רוצה ללכת לישון?
- א': רוצה.
- שמחה: אז תן כבר איזה חיוך.
- א': תוותרו לי.
- שמחה: מה?
- א': תוותרו לי. אני אחייך אחרי שאני אתעורר. מבטיח.
- רון: אין סיכוי.
- שמחה: תשמע, רון, אולי דווקא כדאי...
- רון: מה פתאום.
- שמחה: הוא הבטיח לתת חיוך אחרי שהוא יתעורר. אתה לא מאמין לו?
- רון: לא. וחוז' מזה, המפקד אושר נתן פקודה ברורה.
- שמחה: אז נגיד למפקד אושר שהוא חייך.
- רון: אתה רוצה לשקר למפקד אושר?
- שמחה: זה שקר לבן.
- רון: זה עדיין שקר.
- שמחה: עליי. לך לישון, חייל.
- רון: לא. אני לא זז מכאן עד שהוא לא מחייך. תסתכל עליו. חייבים להוציא ממנו חיוך עכשיו. כדי שהוא יוכל לחזור להיות מי שהוא היה. אושר יהיה מאושר... הוא בטח יוכל לפרוש

ולמנות אותך למפקד. אותך, שמחה.

- שמחה:** אתה חושב?
רון: בטח. הוא כבר רוצה לפרוש. אבל הוא לא יכול לפרוש ככה. תוכיח את עצמך והוא יפרוש. תוכל לפקד על היחידה ולהקים את זרוע הסייבר שתמיד חלמת עליה.
שמחה: להוכיח את עצמי?
רון: תוכיח את עצמך.
שמחה: חכה קטנה.

שמחה דוחף את פרצופו בזה של א' ומחייך. נשאר ככה מולו כמה שניות. א' לא זז.

- שמחה:** אתה הראשון שמצליח לעמוד בפני החיוך של שמחה.
א': קוראים לך שמחה?
שמחה: שמחה. אורגינל. (מחייך שוב) לא מזיז לך משהו?
א': כלום.

שמחה ממשיך לחייך במאמץ לעבר א'. לאחר כמה רגעים, הוא מסיט את מבטו.

- רון:** שמחה, הכל בסדר?
שמחה: אני... קורה לי משהו. קורה לי משהו לא טוב.
רון: מה קורה לך, שמחה?
שמחה: דרגת השמחה שלי... אני חייב לצאת מכאן.
רון: אל תשאיר אותי כאן לבד, שמחה.
שמחה: אני עוד רגע חוזר.

שמחה יוצא.

- א':** איך קוראים לך?
רון: אמרתי לך. רון.
א': לא. לא קוראים לך רון.
רון: קוראים לי רון.
א': איך ההורים שלך קראו לך?

- רון: רון.
 א': כשהיית ילד ואמא שלך השכיבה אותך לישון, היא קראה לך רון?
 רון: אני לא זוכר...
 א': איך היא קראה לך?
 רון: היא קראה לי...
 א': יופי, אתה עוד רגע נזכר.
 רון: היא קראה לי...

אל החדר נכנסים שמחה ואושר.

- רון: היא קראה לי...
 אושר: היא קראה לך רון.
 רון: לא, ככה אתם קראתם לי. אמא שלי קראה לי...
 אושר: חייל, אל תוציא עוד מילה אחת מהפה. (לא') אתה לא משאיר לי ברירה, א'. חשבתי שנצליח לשקם אותך. אבל עכשיו נראה לי שנצטרך לנקוט באמצעים יותר חמורים. (נכנס לעמידה צבאית) וואקף וואלה אנא ב-דוח-ק. (א' לא מגיב) שלושה חיוכים באוויר. (אושר ושמחה מחייכים שלושה חיוכים באוויר) חיוך לכיוון הרגליים. (אושר ושמחה יורדים על ברכיהם ומחייכים) חיוך למרכז מסה.

אושר ושמחה נעמדים מול א' ומחייכים. א' לא זז.

- א': (לאושר) איך קוראים לך?
 אושר: מה?
 א': איך קוראים לך?
 אושר: אושר.
 א': איך קוראים לך באמת?
 שמחה: אל תענה על זה, המפקד.
 א': אושר? לא קוראים לך אושר.
 שמחה: זאת מלכודת.
 רון: לי קוראים דודו.
 א': אהלן דודו.

- אושר:** לי קוראים מנחם.
- א':** אהלן מנחם.
- שמחה:** לי קוראים... (לאושר) מותר, המפקד? (אושר מהנהן) לי קוראים יריב.
- א':** אהלן יריב.
- שמחה:** אבל אורגינל.
- אושר:** (כמעט בוכה) אפשר... אפשר...
- שמחה:** מה, אתה הולך לבכות, המפקד?
- אושר:** אל תקרא לי המפקד. תקרא לי מנחם.
- שמחה:** בסדר, שיהיה מנחם. אבל מה אתה בוכה? בכי זאת העפה מיידית מהיחידה.
- אושר:** (בוכה) לא איכפת לי. אני לא יכול להחזיק את זה יותר.

הבכי של אושר מתגבר. רון מתחיל לבכות מייד אחריו. שמחה מנסה להתאפק. הוא מחייך, הוא צוחק, הוא מתחבא מתחת לשולחן. אושר ורון ממשיכים לבכות.

- שמחה:** (לא') תראה מה עשית להם, חתיכת מפלצת.
- א':** (לרון) אתה לא מרגיש עכשיו יותר טוב?
- רון:** אני מרגיש נהדר.
- א':** (לאושר) ואתה?
- אושר:** אף פעם בחיים לא הרגשתי ככה.
- שמחה:** בטח, מנחם. כי הרגע הועפת מכוח אושר. זהו, אין יותר כוח אושר. רק כוח שמחה.
- אושר:** לא איכפת לי. סוף סוף זה השתחרר. סוף סוף!
- רון:** לא מתחשק לך גם כן לבכות קצת, יריב?
- שמחה:** לא. אני מתרכז ומעלה את דרגות השמחה שלי.
- רון:** אפילו לא כמה דמעות קטנות?
- א':** תנסה. כדאי לך.
- אושר:** זה כיף.
- רון:** אחרי זה תחזור להיות שמחה.

שמחה מתחיל את לבכות. הוא בוכה ובוכה ובוכה.

- רון:** נכון שזה פשוט נהדר?

שמחה: (תוך כדי בכי) כן, כן. זה נהדר.
רון: אולי נוכל להקים כוח חדש. "כוח עצב". נלמד אנשים איך להיות...

א' מחייך חיוך רחב, שמייד הופך לצחוק מתגלגל. הוא צוחק וצוחק וצוחק.

א': זה כל מה שהייתי צריך.
אושר: (מפסיק לבכות) הנה הוא צוחק. סוף סוף.
שמחה: איזה צחוק... בחיים לא שמעתי צחוק כזה.

אושר ושמחה נדבקים מצחוקו של א' ומתחילים לצחוק.
רק רון לא צוחק.

אושר: רון?
רון: דודו.
אושר: למה אתה לא צוחק?
רון: כי אני עצוב.
שמחה: בסדר. גם אנחנו היינו עצובים ועבר לנו. תצחק קצת.
רון: לא יכול.
א': תראה אותי, רון. אני הייתי עצוב עשר שנים ועכשיו אני צוחק כמו ילד.
רון: אני לא יכול.
אושר: אני אעיף אותך מכוח אושר.
רון: על הזין שלי כוח אושר. גם ככה הוא כבר לא קיים יותר.
אושר: בטח שקיים. אני סולח לכולנו על מה שקרה ומחזיר את כוח אושר לתפקוד מלא.
רון: כוח אושר או כוח שמחה?
שמחה: רון, אל...
רון: קוראים לי דודו. (לאושר) אתה יודע שהוא מת לתפוס את הפיקוד במקומך.
אושר: שמחה, זה נכון?
שמחה: אני...
אושר: תענה לי. אל תפחד. זה נכון? אתה רוצה להחליף אותי בפיקוד?
שמחה: כן.
אושר: וזה מה שיהפוך אותך למאושר?

- שמחה:** כן.
- אושר:** אז בבקשה. קיבלת את הפיקוד. אם זה הופך אותך למאושר, זה הופך גם אותי למאושר.
- שמחה:** תודה. למרות ש... בעצם, בעצם, המפקד, אני רוצה להיות שוב הסגן שלך.
- אושר:** למה?
- שמחה:** אני אהיה הרבה יותר מאושר להיות הסגן שלך ולדמיין לעצמי כל הזמן איך אני מחליף אותך.
- אושר:** אתה רואה, רון? אתה רואה מה זה כוח אושר? בוא. תחזור אלינו. אנחנו צריכים אותך.
- רון:** אתם לא צריכים אותי. אני חייל גרוע. תמיד הייתי. אני... אני מלנכולי. החיוך שלי בקאנטים.
- שמחה:** החיוך שלך מקסים, רון. תחזור אלינו. תוכל להקים את זרוע הסייבר של היחידה.
- אושר:** (צוחק) איזה רעיון נפלא.
- רון:** אני לא סובל מחשבים. הם כל כך מדכאים אותי.
- א':** אני אעזור לך, רון. אני אהיה החונך האישי שלך.
- רון:** דודו. קוראים לי דודו.
- א':** איך תהיה שמח עם שם כזה? תחזור להיות רון.
- שמחה:** אנחנו צריכים אותך, רון.
- אושר:** תחזור אלינו, רון.
- רון:** קוראים לי דודו!
- אושר מסמן לשמחה וא' והם ניגשים אליו ומסתודדים. פונים לעברו של רון.
- אושר:** אתה לא משאיר לנו ברירה, דודו.
- אושר מסמן לשמחה ולא'. שלושתם מקיפים את רון ונשכבים על הבמה.
- רון:** מה אתם עושים?
- אושר:** אחד מדלג.
- אושר מדלג כמה צעדים ונשכב על הבמה.
- רון:** לא.

שמחה: שתיים מדלג.

שמחה מדלג כמה צעדים ונשכב על הבמה.

רון: בבקשה, לא.

א': שלוש מדלג.

א' מדלג כמה צעדים ונשכב על הבמה.

אושר: מוכנים?

רון: בבקשה, בבקשה לא, אני מחייך, הנה, אני מחייך, הנה אני צוחק, תסתכלו...

אושר: כוח אושר – להסתער.

אושר, שמחה וא' קמים ומתחילים לצחוק לעברו של רון. צחוקם הופך לשטני יותר ויותר עם ירידת האור.